

Parlamentul României
Senat

DECLARAȚIE POLITICĂ

Adresată de către doamna senator: Silvia-Monica Dinică
Circumscripția electorală: nr.42 București
Grupul Parlamentar: USR-PLUS
Ședința Senatului din data de: 21.04.2021

Titlul declarației politice: „Nevoia de sens în vremea pandemiei.”

Textul declarației politice:

Stimată doamnă președintă, stimați colegi,

Când ați auzit pentru prima oară de gripa spaniolă? Mulți dintre noi au aflat de ea abia anul trecut. Și nu îmi amintesc să fi văzut până atunci atâtea fotografii cu oameni din epocă purtând măști și echipament de protecție împotriva virusului. De ce memoria pare că nu a funcționat până acum? În mod normal, în martie 2020, pandemia de Covid-19 ar fi trebuit să ni se pară familiară. Însă realitatea ne-a surprins ca și cum era pentru prima oară când se întâmpla ceva asemănător.

N-am crede că în 100 de ani am putea uita de moartea a zeci de milioane de oameni. Dar iată că s-a întâmplat. Încercând să îmi explic cum a fost posibil, mă gândesc că toată suferința provocată de pandemie pare să fie gratuită, să vină de nicăieri și fără niciun scop. Dacă ar fi o poveste, unde sunt protagoniștii? Cine se luptă cu cine? Cine este cel bun și cine cel rău? Cred că tindem să privim evenimentele importante din viața noastră printr-o astfel de lentilă. Și când ne uităm la o pandemie nu vedem acest tipar. De aceea cele întâmplate capătă mai multă greutate. Fiindcă e normal să ne fie dificil să acceptăm ceea ce nu înțelegem. Doar că astfel ajungem să respingem realitatea: prin uitare sau prin cosmetizare.

Dacă de gripa spaniolă am uitat, pandemia de Covid-19 am interpretat-o după tiparele cu care eram obișnuiți. Am găsit protagoniști, am împărțit lumea în oameni buni și oameni răi și am conturat o morală. În cele din urmă, ne-am construit o poveste care să ne permită să trăim. Ceea ce mă contrariază e că nevoia noastră de sens s-a ciocnit direct cu efortul de a depăși pandemia. Am pliat realitatea așa de tare, că am devenit captivi în miraj. Nu-i mai vedem capătul.

Totuși să privim înainte. Nu mai suntem în 1918 iar epidemiile nu mai trebuie să fie o condamnare arbitrară la suferință și moarte. De data asta avem un instrument care ne permite să nu mai mitizăm realitatea pentru a o suporta. Mă refer la vaccinare. Trebuie ca toate eforturile noastre să se îndrepte spre folosirea acesteia în scopul ieșirii din criză. Nu ne mai putem lăsa prinși în lupte cu dușmani fictivi. Nu ne mai permitem să arătăm cu degetul. Este timpul să devenim stăpânii acestei povești și să o conducem spre final. Chiar dacă tindem să fim descumpăniți și să credem că nimic nu va mai fi ca înainte.

Este vremea să nu ne mai simțim neputincioși în fața istoriei. Avem tot ce ne trebuie pentru a trece mai departe. Și vom lăsa pandemia în urmă fără ca, de data asta, să o uităm. Știind că am trecut noi peste ea, nu ea peste noi.

Data

21.04.2021

Nume și prenume

DINICA SILVIA

Semnătură

CONFORM CU ORIGINALUL